

Beef Supply Chain Analysis Based on Carbon Emission Costs, under Revenue-sharing and Cost-sharing Contracts

Seyed Hessameddin Zegordi *

*Corresponding Author, Prof., Department of Industrial Engineering, Faculty of Industrial & Systems Engineering, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran. E-mail: zegordi@modares.ac.ir

Seyed Amir Shahidi

MSc., Department of Industrial Engineering, Faculty of Industrial & Systems Engineering, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran. E-mail: amirshahidi1374@gmail.com

Abstract

Objective: Food production and supply chains contribute significantly to carbon emissions. The beef supply chain is of those food industry sectors with significant carbon emissions in its entire supply chain. In this study, the beef supply chain is studied by considering carbon emissions under the coordination contracts and the key decisions of supply chain players.

Methods: The need to reduce emissions in energy consumption of upstream suppliers and downstream distributors encourages suppliers to do promotional work for manufacturing low-carbon products. Accordingly, the retailers would have the incentive to offer some encouraging schemes to the manufacturers, which stimulates the manufacturer's motivation to reduce emissions. In this research, price sensitivity, level of greenery, and the amount of advertising are considered to investigate the effects of these parameters on chain profitability of the chain and the decisions of the channel members. Cooperative Advertising contracts (CA), Revenue Sharing contracts (RS), and Cost Sharing contracts (CS) are also examined. Examining the decisions of supply chain actors and analyzing the results, the researchers proved that the increase in the effectiveness of green product advertisements pushes up the number of applicants for buying green products and makes the supply chain provide products with higher levels of greening.

Results: Based on the achieved results, corporate advertising contracts increase retail advertising investment and total supply chain profit. They also increase channel effectiveness. This study also discussed the key role of advertising and its effects on the profitability of the channel. The results shied that the best way to increase the demand for green products is to raise the awareness of customers about the environment through advertising. When consumers' sensitivity to the level of the greening of a product increases, they tend to pay higher prices for low-carbon products. In addition, this study asserts that a cost-sharing agreement is also beneficial for companies and the supply

chain, since it increases the level of greenery in products, brings higher profits for individual companies, and increases supply chain profits.

Conclusion: This study comes with practical implications that can be used as support for decision-making. It indicated that a revenue-sharing contract with a low-performance difference after cost-sharing is a suitable option for the supply chain. Unlike the cost-sharing contract, almost all retail stores have computer systems and barcodes to track the sales of each meat product, so monitoring and verifying revenue is not a difficult task for the producer. A revenue-sharing contract not only helps the manufacturer and retailer achieve a "win-win" situation but also leads to a greater supply chain profit than a decentralized policy.

Keywords: Carbon emissions, Co-operating advertising, Cost sharing, Beef supply chain, Revenue sharing.

Citation: Zegordi, Seyed Hessameddin & Shahidi, Seyed Amir (2022). Beef Supply Chain Analysis Based on Carbon Emission Costs, under Revenue-sharing and Cost-sharing Contracts. *Industrial Management Journal*, 14(4), 618-637. (in Persian)

Industrial Management Journal, 2022, Vol. 14, No 4, pp. 618-637
Published by University of Tehran, Faculty of Management
<https://doi.org/10.22059/IMJ.2022.345427.1007960>
Article Type: Research Paper
© Authors

Received: July 05, 2022
Received in revised form: November 20, 2022
Accepted: November 22, 2022
Published online: January 20, 2023

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

تجزیه و تحلیل زنجیره تأمین گوشت با در نظر گرفتن هزینه‌های انتشار کربن تحت قراردادهای اشتراک درآمد و هزینه

سید حسام الدین ذگردوی*

* نویسنده مسئول، استاد، گروه مهندسی صنایع، دانشکده مهندسی صنایع و سیستم‌ها، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران. رایانامه: zegordi@modares.ac.ir

سید امیر شهیدی

کارشناسی ارشد، گروه مهندسی صنایع، دانشکده مهندسی صنایع و سیستم‌ها، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران. رایانامه: amirshahidi1374@gmail.com

چکیده

هدف: زنجیره‌های تولید و تأمین موادغذایی، به خصوص زنجیره تأمین گوشت گاو، به میزان چشمگیری در انتشار کربن نقش دارند. در این پژوهش، به بررسی زنجیره تأمین گوشت با در نظر گیری انتشار کربن تحت بررسی قراردادهای هماهنگی و تصمیم‌های کلیدی بازیکنان زنجیره تأمین پرداخته شده است.

روش: در این پژوهش به بررسی سودآوری زنجیره و تصمیم‌های اعضا کانال، در قالب مسائل هماهنگ‌سازی زنجیره تأمین پرداخته شده است که از ابتکارهای زنجیره تأمین سبز قرارداد تبلیغات مشارکتی (CA)، قرارداد اشتراک درآمد (RS) و قرارداد اشتراک هزینه (CS) نشئت گرفته است.

یافته‌ها: این مطالعه نشان می‌دهد که قرارداد تبلیغات مشارکتی، سرمایه‌گذاری تبلیغاتی خردفروش و سود کل زنجیره تأمین را افزایش می‌دهد که در نتیجه آن، اثربخشی کanal افزایش می‌یابد. همچنین قرارداد تقسیم یا اشتراک هزینه برای شرکت‌ها و زنجیره تأمین مفید است و به افزایش سطح سبز، سود بیشتر برای شرکت‌های جداگانه و افزایش سود زنجیره تأمین منجر می‌شود. با بررسی تصمیم‌های بازیگران و تحلیل نتایج، اثبات شده است که با افزایش میزان اثربازی تبلیغات محصول سبز، متقاضیان خرید محصول سبز نیز افزایش پیدا می‌کند و زنجیره تأمین، در صدد ارائه محصولی با میزان بالاتری از میزان سبزسازی خواهد بود.

نتیجه‌گیری: قرارداد اشتراک درآمد با اختلاف عملکردی پایین و بعد از اشتراک هزینه، گزینه مناسبی برای زنجیره تأمین مدنظر است. قرارداد تقسیم درآمد، نه تنها به تولیدکننده و خردفروش برای دستیابی به وضعیت «برد - برد» کمک می‌کند، بلکه در مقایسه با سیاست نامتمرکز، به سود بیشتر زنجیره تأمین منجر می‌شود.

کلیدواژه‌ها: اشتراک درآمد، اشتراک هزینه، انتشار کربن، تبلیغات مشارکتی، زنجیره تأمین گوشت.

استناد: ذگردوی، سید حسام الدین و شهیدی، سید امیر (۱۴۰۱). تجزیه و تحلیل زنجیره تأمین گوشت با در نظر گرفتن هزینه‌های انتشار کربن تحت قراردادهای اشتراک درآمد و هزینه. مدیریت صنعتی، ۱۴(۴)، ۶۱۸-۶۳۷.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۱۴

مدیریت صنعتی، ۱۴۰۱، دوره ۱۴، شماره ۴، صص. ۶۱۸-۶۳۷

تاریخ ویرایش: ۱۴۰۱/۰۸/۲۹

ناشر: دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۹/۰۱

نوع مقاله: علمی پژوهشی

تاریخ انتشار: ۱۴۰۱/۱۰/۳۰

© نویسنده‌ان

doi: <https://doi.org/10.22059/IMJ.2022.345427.1007960>

مقدمه

امروزه اکثر مردم جهان به حفاظت از محیط زیست و منابع زیستی توجه بیشتری دارند. این حساسیت مثبت تا به آنجا شدت گرفته است که حتی صاحبان صنایع می‌کوشند با استفاده از آن، در جهت مقبولیت کالایی که به مشتریان خود عرضه می‌کنند، گامی مؤثر بردارند و نکات زیستمحیطی را به عنوان نوعی مزیت رقابتی رعایت کنند (سینگ، میشرا، علی، شوکلا و شانکار^۱، ۲۰۱۵). دولتها نیز تلاش می‌کنند که بیشتر از گذشته با وضع قوانین زیستمحیطی (سبز) در این راستا فعالیت کنند. به همین منظور، استانداردهای مشخصی وضع شده است. با چنین نگرش‌هایی، رویکردهای زنجیره‌تأمین سبز^۲ و مدیریت آن، پا به عرصه وجود گذاشت (رانگ، اکرمان و گرونو^۳، ۲۰۱۱). اگر در گذشته مشتری‌گرایی عامل مزیت رقابتی سازمان محسوب می‌شد، امروز، به دلیل چالش‌های ایجاد شده از طریق مشتری‌گرایی، سازمان‌ها از این تمرکز فاصله گرفته‌اند. مشتری همواره بهترین محصول، ارزان‌ترین و سریع‌ترین آن را می‌خواهد (بناسیک، کانلپولس، بلومهف راوارد و کلاسن^۴، ۲۰۱۹).

از جمله زنجیره‌های مهم تأمین، زنجیره‌تأمین مواد غذایی است که به‌سبب خصوصیات ویژه، به توجه خاص نیازمند است. گوشت گاو منبع حیاتی پروتئین است و به طور گسترده در سراسر دنیا مصرف می‌شود (روغنیان و چراغعلی‌پور، ۲۰۱۹). کل زنجیره‌تأمین گوشت با انتشار کربن در ارتباط است. با این حال، انتشار عمده کربن در مزارع پرورش گوشت رخ می‌دهد. همچنین، کشتارگاه، خرده‌فروش و تدارکات نیز، مقادیر چشمگیری از کربن را در انتهای زنجیره منتشر می‌کنند. تأثیر تقاضای مصرف کننده حساس به سبز بر بازیگران زنجیره‌تأمین و همکاری بین آن‌ها، زمینه جالب توجهی را برای مطالعه فراهم کرده است (ولیدی، باچاریا و بیرن^۵، ۲۰۱۴).

اجرای هماهنگی‌ها در اعضای زنجیره‌تأمین، از طریق سازوکارهایی در زنجیره انجام می‌گیرد که یکی از این سازوکارها قرارداد است. قرارداد در زنجیره‌تأمین ابزار مفیدی است؛ زیرا چندین عضو زنجیره‌تأمین در یک زنجیره غیریکپارچه، به طور هماهنگ و در راستای یکدیگر رفتار می‌کنند (عینی سرکله، حافظالكتب، توکلی مقدم و نجفی، ۱۴۰۱). در یکپارچه‌سازی عمودی (زنジره‌تأمین متمرکز)، مرجعی واحد برای زنجیره‌تأمین تصمیم‌گیری می‌کند که هدف آن، بهینه‌سازی عملکرد کلی زنجیره است. این تابع هدف مجموع توابع هدف (تابع سود) تک‌تک اعضای زنجیره‌تأمین است و بهینه‌سازی روی این تابع هدف کلی صورت می‌گیرد (یو، هان و هو^۶، ۲۰۱۶). در زنجیره‌تأمین نامتمرکز، هر یک از اعضای زنجیره، بدون در نظر گرفتن سود کلی زنجیره‌تأمین، به بهینه‌سازی سود خود می‌پردازند و تصمیم‌های مربوط به خود را به صورت مستقل و مجزا اتخاذ می‌کنند (دريانتو، وي و استانتی^۷، ۲۰۱۹). در زنجیره‌تأمین گوشت‌کشورهای اروپایی، یک زنجیره‌تأمین سه‌سطحی را مشاهده می‌کنیم که دامدار، کشتارگاه و خرده‌فروش را شامل

1. Singh, Mishra, Ali, Shukla & Shankar

2. Green supply chain

3. Rong, Akkerman & Grunow

4. Banasik, Kanellopoulos, Bloemhof-Ruwaard & Claassen

5. Roghanian and Cheraghaliour

6. Validi, Bhattacharya & Byrne

7. Yu, Han & Hu

8. Daryanto, Wee & Astanti

می‌شود؛ اما زنجیره تأمین مدنظر این پژوهش، زنجیره تأمین گوشت کشور ایران است. این زنجیره تأمین از نوع نامتمرکز چهارسطحی است که از یک چوب‌دار^۱ (تولیدکننده)، کشتارگاه، یک توزیعکننده و خردهفروش تشکیل شده است. در زنجیره تأمین کم‌کربن، تبلیغات ضروری است تا اطمینان حاصل شود که محصولات کم‌کربن حداکثر گسترش را دارند. بهمنظور تحریک کمپین‌های تبلیغاتی فروشنده‌گان پایین دست، شرکت‌های اصلی زنجیره تأمین، اغلب برای انجام تبلیغات با فروشنده‌گان همکاری می‌کنند. هدف آن‌ها افزایش فروش محصول در کanal بازار و بهمود سود کل زنجیره تأمین است (ژو، باو، چن و کو^۲، ۲۰۱۶). یکی از ابزارهای موجود برای هماهنگی زنجیره تأمین نامتمرکز، استفاده از قراردادهای این بازیگران زنجیره تأمین است. تئوری بازی‌ها^۳ برای بررسی مسائل مرتبط با همکاری در درون زنجیره‌های تأمین، یکی از ابزارهای اصلی است. در تئوری بازی‌ها مبتنی بر منطقی^۴ بودن بازیگران^۵، هدف بیشینه‌سازی تابع مطلوبیت خود، از طریق اتخاذ تصمیم‌ها یا به کارگیری استراتژی‌های مختلفی است که در اختیار دارند. بنابراین، در حل یک مسئله مبتنی بر تئوری بازی‌ها، علاوه بر ساختار بازی، ترتیب اتخاذ تصمیم‌های بازیگران و قوانین کلی که بر بازی بین آن‌ها حکم‌فرماسht، بھینه‌سازی تابع مطلوبیت بازیگران نیز وجودیت پیدا می‌کند. در واقع می‌توان گفت که بھینه‌سازی یکی از اجزای اصلی در مسائل مبتنی بر رویکرد تئوری بازی‌هاست. در این پژوهش، مسائل هماهنگ‌سازی زنجیره تأمین ناشی از ابتکارهای زنجیره تأمین سبز قرارداد تبلیغات مشارکتی (CA)^۶، قرارداد اشتراک درآمد (RS)^۷ و تأثیر قرارداد اشتراک هزینه (CS)^۸ و همچنین، تصمیم‌های کلیدی بازیکنان زنجیره تأمین را بررسی می‌کنیم.

پیشنهاد پژوهش

زنジره‌های تولید و تأمین موادغذایی در انتشار کربن مشارکت چشمگیری دارند. زنجیره تأمین گوشت گاو، یکی از بخش‌های صنایع غذایی است که در کل زنجیره تأمین آن، می‌توان به طور شایان توجهی ردپای کربن^۹ را مشاهده کرد (سینگ و همکاران، ۲۰۱۵). روغنیان و چراغعلی‌پور (۲۰۱۹) یک مدل ریاضی چندمنظوره را توسعه داده‌اند که به طور همزمان تلاش می‌کند هزینه‌های کلی را به حداقل و پاسخ‌گویی مطالبات را به حداکثر برساند و انتشار کربن را به عنوان خسارت زیستمحیطی کمینه کند. بایی، جین و کو^{۱۰} (۲۰۱۹) در مقاله‌ای، اثرهای کاهش انتشار کربن بر یک زنجیره تأمین را بررسی کرده‌اند. این زنجیره تأمین از یک تولیدکننده و دو خردهفروش رقیب برای محصولات رو به زوال تحت VMI^{۱۱} تشکیل شده است. برای رسیدگی به محصولات رو به زوال، آن‌ها از امکانات ویژه‌ای (به طور مثال، از انبارهای سرد) استفاده کرده‌اند که کربن شایان توجهی تولید می‌کند. همچنین تولیدکننده برای جلوگیری از انتشار کربن روی

1. Dровер

2. Zhou, Bao, Chen & Xu

3. Games Theory

4. Rationality

5. Players

6. Co-operative Advertising

7. Revenue Sharing

8. Cost Sharing

9. Carbon Footprint

10. Bai, Jin & Xu

11. Vendor Managed Inventory

فناوری‌های سبز سرمایه‌گذاری می‌کند و تقاضای بازار هر خرده‌فروش، به سطح فناوری سبز و قیمت فروش خرده‌فروشان بستگی دارد. آن‌ها در ادامه کار، ضمن مقایسه زنجیره تأمین متمرکز و نامترکز از نظر تصمیم‌گیری‌های عملیاتی، یک قرارداد اشتراک درآمد را برای هماهنگی بیشتر زنجیره تأمین بررسی کرده‌اند.

سیسال، بلومهف راوارد و وندروست^۱ (۲۰۱۴) در پژوهشی، یک مدل برنامه‌ریزی خطی چندهدفه (MOLP)^۲ برای یک مسئله شبکه عمومی لجستیک گوشت ارائه داده‌اند که اهداف این مدل به حداقل‌رساندن کل هزینه لجستیک و حداقل کردن کل گازهای گلخانه‌ای است که از عملیات حمل و نقل (تحت تأثیر ساختار جاده، انواع وسائل نقلیه و سوت، بارهای سنگین وسائل نقلیه، مسافت طی شده)، بارهای برگشتی و فسادپذیری محصول ایجاد می‌شوند. وقتی محصولات غذایی هدر می‌رود، منابعی که در تولید و توزیع آن‌ها در امتداد زنجیره تأمین مواد غذایی (مثل سوت، آب، کودهای شیمیایی، آفت‌کش‌ها و مواد خام) مورد استفاده قرار می‌گیرند نیز هدر می‌رود.

کریشنان، آکاروال، باجادا و ارشیندر^۳ (۲۰۲۰) با استفاده از روش ارزیابی چرخه حیات (LCA)^۴ که روشی برای انجام ارزیابی اثرهای محیط‌زیستی است، به ارزیابی اثرهای زیست‌محیطی کشور هند پرداختند. محققان با استفاده از روش LCA، تأثیر زیست‌محیطی منابع مصرف شده در طول کشت، فراوری، بسته‌بندی و حمل و نقل انبه را در هند محاسبه کردند.

صنعت غذا نمونه‌ای از محیط‌های پویاست که در آن، مشتریان برای امنیت غذایی و تقاضای رو به رشد برای تغذیه پایدار و آگاهی بیشتر از چگونگی تولید و ارائه غذاء، انتظارهای زیادی دارند (ولیدی و همکاران، ۲۰۱۴). در مقاله‌ای که محب علی‌زاده گشته و ذوالفارنی^۵ (۲۰۲۰) نگاشتند، نگرانی‌های زیست‌محیطی در تدوین یک مدل ریاضی برای طراحی و پیکربندی یک شبکه زنجیره تأمین گوشت سبز چنددوره‌ای، چندمحصولی، چندبخشی در کانون توجه قرار گرفته است. بدلیل آگاهی از محیط‌زیست، مصرف کنندگان ترجیح می‌دهند محصولات سبز را حتی با هزینه‌های بیشتر خریداری کنند (لی، اندرسون و کروز^۶، ۲۰۱۲). در سال‌های اخیر، شرکت‌های بیشتری تلاش کرده‌اند تا با تولید محصولات سبز انتشار کریں محصولات را مهار کنند و با فشار بازار و همچنین دولتها کنار بیایند (لی و تنگ^۷، ۲۰۱۸). از طریق ارتباطات و تبلیغات می‌توان برای مشتریان ارزش خلق کرد. در واقع تبلیغات بر تصور مشتریان از برند سازمان تأثیر بسزایی دارد. تاو، ژانگ، پنگ، شی و شی^۸ (۲۰۱۹) در مقاله‌ای، یک زنجیره تأمین محصول فاسدشدنی ارائه دادند که شامل یک فروشنده و یک خرده‌فروش است. برای درک تأثیر نگرانی‌های انصاف خرده‌فروش، یک مدل استنکلبرگ را برای تجزیه و تحلیل تصمیم‌های مشترک تبلیغات و خدمات حفظ اعضای زنجیره تأمین تدوین کردند. نتایج نشان می‌دهد که در شرایط خاص، راه حل‌های تعادل وجود دارد که خرده‌فروش کاملاً بی‌طرف یا منصف است. در پایان،

-
1. Soysal, Bloemhof-Ruwaard & Van Der Vorst
 2. Multiobjective Linear Programming
 3. Krishnan, Agarwal, Bajada & Arshinder
 4. Life Cycle Assessment
 5. Mohebalizadehgashiti and Zolfagharinia
 6. Liu, Anderson & Cruz
 7. Li and Teng
 8. Zhiwen Tao, Zhang, Peng, Shi & Shi

به منظور ایجاد استراتژی های زنجیره تأمین و طراحی قراردادهای همکاری، به بعضی از پیامدهای مدیریتی برای تأمین کنندگان و خرده فروشان اشاره شده است.

یکی از راه های پاسخ گویی به مسئولیت مشترک در تبلیغات، این فرض است که اعضای زنجیره تأمین، یک برنامه تبلیغاتی مشترک (CAP)^۱ اتخاذ می کنند؛ یعنی قراردادی که در آن خرده فروش محصول را تبلیغ می کند و هزینه آن را با تولید کننده تقسیم می کند (فرش باف گرانمایه و زکور^۲، ۲۰۲۰). یا، کاو و بی^۳ (۲۰۱۶) در یک کanal دوتایی تولید کننده - خرده فروش، به تمایل استفاده تولید کننده از کanal های آنلاین و سنتی برای فروش مستقیم محصولات خود به مصرف کنندگان پرداخته اند. در این پژوهش، از یک مدل تئوری بازی استفاده شده تا تولید کننده بتواند از خرده فروش خود برای اجرای یک کمپین تبلیغاتی محلی پشتیبانی مالی کند و در این میان، از طریق یک آژانس تبلیغاتی، اطلاعات را با خرده فروش به اشتراک بگذارد تا برای هر یک وضعیت پارتو ایجاد کند.

ژو و همکاران (۲۰۱۶) یک کanal زنجیره تأمین کم کربن را که از یک تولید کننده و یک خرده فروش تشکیل شده است با استفاده از قرارداد تبلیغات مشارکتی و قرارداد تبلیغات مشترک و کاهش انتشار اشتراک هزینه (CA-ERCS)^۴ بر تصمیم و هماهنگی بهینه زنجیره تأمین کم کربن هنگامی که خرده فروش نگرانی های انصاف دارد، بررسی کردند. این پژوهش نشان می دهد که نگرانی های انصاف خرده فروش، می تواند هماهنگی قرارداد را در موارد خاص تغییر دهد.

محصولاتی که میزان انتشار کمتری دارند با محیط زیست دوستانه تر رفتار می کنند؛ اما تولید آنها از محصولات با انتشار منظم گران تر است (جبالی، ونوونسل و دی کک^۵، ۲۰۱۲). رهمر، جردسن و کلاسن^۶ (۲۰۱۹) کاربردی جدید از یک مسئله طراحی شبکه با پرداختن به مسائل پایداری در بافت سیستم غذایی جهانی ارائه دادند. با در نظر گرفتن چندین رده و فاصله میان زنجیره های تأمین مواد غذایی مختلف، این مقاله، دامنه شبکه مدنظر را گسترش می دهد و در چارچوبی مشترک، تصمیم گیری و پردازش و حمل و نقل را دربرمی گیرد. در حالی که هدف پژوهش به حداقل رساندن اهداف مختلف زیست محیطی و اقتصادی است؛ مدل آنها حفظ سطح مصرف غذایی کافی را دنبال می کند.

صرف کنندگانی که درباره محیط زیست آگاهی بیشتری دارند، قیمت های بیشتری برای محصولات سبز پرداخت می کنند. تمایل شدید به پرداخت هزینه محصولات سبز، باعث می شود که تولید کنندگان برای ارائه تخفیف ترغیب شوند. سرمایه گذاری در زمینه کاهش انتشار کربن، نویدبخش بهبود چشمگیر محیط زیست است؛ اما هنوز رایگان نیست (یانگ و چن^۷، ۲۰۱۸). افزایش آگاهی سبز عمومی یا آگاهی زیست محیطی مصرف کننده (CEA)^۸ برای شرکت ها فرصت توسعه در بازار و تقاضا ایجاد می کند؛ زیرا از طریق تولید محصولات سبز تر، خسارات زیست محیطی کمتری را تحمیل می کنند یا منافع زیست محیطی بیشتری به همراه دارند (دای، ژانگ و تانگ^۹، ۲۰۱۷).

1. Cooperative advertising program

2. Farshbaf-Geranmayeh & Zaccour

3. Yan, Cao & Pei

4. Co-op Advertising and Emission Reduction Cost Sharing

5. Jabali, Van Woensel & De Kok

6. Rohmer, Gerdessen & Claassen

7. Yang & Chen

8. Consumer Environmental Awareness

9. Dai, Zhang & Tang

پس از بررسی پژوهش‌های مرتبط با زنجیره تأمین گوشت و انواع هماهنگی‌های کanal، می‌توان به نکات زیر اشاره

کرد:

- با توجه به اهمیت مبحث تأثیرهای تولید بر محیط زیست، در اغلب مقاله‌ها، تابع تقاضاً ترکیبی از دو یا چند متغیر حساس‌بودن مشتری به قیمت، سطح سبزسازی محصول، اثرپذیری از تبلیغات و... تعریف شده است؛ ولی در این پژوهش تمامی این متغیرها، به‌طور هم‌زمان در تابع تقاضاً در نظر گرفته شده است.
- در مقاله‌های اندکی قرارداد اشتراک درآمد، به‌عنوان کارکردی برای هماهنگی زنجیره تأمین بررسی شده است.
- تبلیغات مشارکتی با هدف هماهنگی زنجیره تأمین و با محوریت زنجیره تأمین گوشت و سبزسازی در ادبیات بررسی نشده است.

روش‌شناسی پژوهش

زنジره تأمین گوشت ایران

زنジره تأمین این مطالعه، زنجیره تأمین گوشت کشور ایران است و از بخش‌های مختلفی مانند چوب‌دار، کشتارگاه، توزیع‌کننده و خردۀ فروش تشکیل شده است (شکل ۱). در این شبکه، چوب‌دار وظیفه تأمین و جمع‌آوری دام از دامداری‌ها را به کشتارگاه بر عهده دارد. دام‌ها انواع مختلفی هستند، مانند گوسفند، گوساله و مانند این‌ها. کشتارگاه یک نهاد خدماتی است و فقط وظیفه ذبح دام را بر عهده دارد و در اغلب مواقع زیرمجموعه توزیع‌کننده است.

شکل ۱. زنجیره تأمین گوشت

با توجه به اهمیت زیاد مبحث آلودگی محیط زیست و توجه روزافزون جهان و کشورها به این موضوع و همچنین، پارامتر کلیدی تبلیغات در جهت افزایش میزان آگاهی مصرف‌کنندگان در خصوص محصولات سبز، تقاضای مدل زنجیره تأمین گوشت این پژوهش، وابسته به دو عامل مهم تبلیغات و سبزسازی محصول در نظر گرفته شده است. هدف از ارائه مدل زنجیره تأمین گوشت فعلی، بررسی تأثیر پارامترهای تبلیغات و میزان سبزسازی محصول بر میزان سودآوری زنجیره تأمین و تصمیم‌های بازیگران زنجیره در قالب‌های مستقل و یکپارچه و همچنین، قراردادهای هماهنگی فی‌ماین اعضای زنجیره تأمین است. سهم علمی اصلی این تحقیق، مدل‌سازی و حل مسئله زنجیره تأمین گوشت با تقاضای حساس به

قیمت محصول، میزان سبزسازی محصول و اثرباری تبلیغات تحت پنج استراتژی قیمت‌گذاری مختلف زنجیره تأمین متتمرکز، نامتمرکز، تبلیغات مشارکتی، اشتراک درآمد و اشتراک هزینه است.

در این قسمت به تعریف متغیرهای تصمیمی و پارامترهای مدل و تعریف توابع سود تولیدکننده و خردهفروش پرداخته می‌شود. از اندیس M برای تولیدکننده و از اندیس R برای خردهفروش استفاده شده است. زنجیره تأمین مدنظر یک چوبدار (تولیدکننده) و یک توزیعکننده (خردهفروش) دارد (توزیعکننده و کشتارگاه با هم در نظر گرفته شده است). تولیدکننده کالا را با هزینه تولید بهازای هر واحد C تولید می‌کند و از طریق خردهفروش به بازار می‌فروشد. فرض می‌کنیم که تابع تقاضا (D) با بازیگران زنجیره تأمین عملکردی خطی از قیمت خردهفروشی (p)، سطح تلاش برای کاهش انتشار کربن (E) که بر عهده تولیدکننده است و سطح تبلیغات (A) که با خردهفروش است، ارتباط دارد. D_0 نیز میزان تقاضای اولیه بازار بدون تبلیغات و تلاش سبزسازی است. تابع تقاضا به صورت رابطه ۱ خواهد بود.

$$D(E, A, P) = D_0 + KE + tA - bP \quad D_0 > bP \quad (1)$$

در این تابع $0 < K$ میزان اولویت مصرفکننده برای محصول سبز، $0 < t$ نشان‌دهنده میزان اثربخشی تبلیغات و $b > 0$ ضریب حساسیت مشتری به قیمت محصول است.

W : قیمت عمدهفروشی تولیدکننده

m : حاشیه سود خردهفروش

b : ضریب حساسیت قیمت تقاضای مصرفکننده

I : میزان سرمایه‌گذاری برای کاهش انتشار کربن (سبزسازی) توسط تولیدکننده

I_a : هزینه تبلیغات

π_M : تابع سودآوری تولیدکننده

π_R : تابع سودآوری خردهفروش

π_{SC} : تابع سودآوری زنجیره تأمین

و با توجه به W و P خواهیم داشت:

هزینه سبزسازی با توجه به پژوهش (قوش و شاه، ۲۰۱۵) توسط تولیدکننده IE^2 در نظر گرفته شده است. همچنین هزینه تبلیغات متناسب با تلاش تبلیغاتی عبارت است از $A = \sqrt{fI_a}$ ، که در این رابطه، f پارامتری مثبت است. برای سادهسازی $f = 2$ در نظر گرفته شده که در نتیجه، هزینه تبلیغات $\frac{1}{2}A^2$ خواهد بود و خردهفروش هزینه تبلیغات را عهده‌دار است (ژو و همکاران، ۲۰۱۶). بر اساس فرضیه‌های مدل فوق، تابع سود تولیدکننده π_M ، خردهفروش π_R و زنجیره تأمین π_{SC} به صورت زیر خواهد بود.

$$\pi_M = (W - C)D - IE^2 \quad (2)$$

$$\pi_R = (P - W)D - \frac{A^2}{2} \quad (3)$$

$$\pi_{SC} = \pi_M + \pi_R \quad (4)$$

$$S.t \quad C < W < P \quad I, A > 0$$

ما عبارات بالا را برای زنجیره تأمین نامتمرکز، زنجیره تأمین متمرکز، هر یک از قراردادهای اشتراک درآمد و هزینه و تبلیغات مشارکتی مورد محاسبه قرار می‌دهیم.

در جدول ۱، $\varphi, \lambda, \theta, \pi$ به معنای میزان مشارکت تولیدکننده در تلاش تبلیغاتی خردفروش، میزان مشارکت خردفروش در تلاش برای کاهش انتشار تولیدکننده، میزان مشارکت تولیدکننده در درآمد خردفروش و تابع سود است. زیرنویس‌های M, R, SC به ترتیب برای تولیدکننده، خردفروش و زنجیره تأمین است. در بالاترین «XXX» حرف اول، یعنی «O» نشان‌دهنده این است که تولیدکننده قرارداد تبلیغات مشارکتی را اتخاذ می‌کند، در حالی که اگر حرف اول، یعنی «n» نشان می‌دهد که تولیدکننده قرارداد تبلیغات مشارکتی را اتخاذ نمی‌کند. حرف دوم «O» بیانگر این است که خردفروش قرارداد تقسیم هزینه کاهش انتشار را تصویب می‌کند؛ در حالی که اگر حرف دوم «n» باشد، گویای این است که خردفروش قرارداد تقسیم هزینه کاهش انتشار را اتخاذ نمی‌کند. حرف سوم «O» مخفف مواردی است که در آن تولیدکننده قرارداد تقسیم درآمد را قبول می‌کند؛ در حالی که اگر حرف سوم «n» باشد، یعنی تولیدکننده قرارداد تقسیم درآمد را قبول نمی‌کند. برای مثال، non مخفف این جمله است که فقط خردفروش قرارداد تقسیم هزینه کاهش انتشار را اتخاذ می‌کند.

جدول ۱. نشانه‌گذاری متغیرهای تصمیمی

نامتمرکز	قرارداد تبلیغات مشارکتی	قرارداد اشتراک هزینه	قرارداد اشتراک درآمد
$E^{nnn}, m^{nnn}, W^{nnn}, P^{nnn}$	$\varphi^{onn}, E^{onn}, m^{onn}, W^{onn}, P^{onn}$	$\lambda^{non}, E^{non}, m^{non}, W^{non}, P^{non}$	$\theta^{nno}, E^{nno}, m^{nno}, W^{nno}, P^{nno}$
$\pi_i^{nnn}, i = M, R, SC$	$\pi_i^{ogn}, i = M, R, SC$	$\pi_i^{non}, i = M, R, SC$	$\pi_i^{nno}, i = M, R, SC$

مدل زنجیره تأمین متمرکز

در این بخش، روی یک ساختار بازی مشترک متمرکز می‌کنیم که در آن تولیدکننده و خردفروش توافق می‌کنند تا تصمیم‌هایی بگیرند که سود کل کanal را به حداکثر برساند (حداکثر سود مشترک). مسئله تصمیم‌گیری متمرکز، انتخاب سطح تلاش برای کاهش انتشار E و سطح تلاش تبلیغاتی A برای به حداکثر رساندن سود زنجیره تأمین π_{SC} است که تابع سود به حالت زیر خواهد بود.

$$\max_{m, A, E} \pi_{SC} = (P - C)D - \frac{A^2}{2} - IE^2 = m(D_0 + KE + tA - b(m + C)) - \frac{A^2}{2} - IE^2 \quad (5)$$

با توجه به شروط بھینگی مرتبه‌های اول و دوم تابع π_{SC} نسبت به P و A تابع مقعر است و جوابی که در شرط بھینگی مرتبه اول به دست می‌آید، جواب بھینه خواهد بود. پس از حل معادلات به صورت همزمان داریم:

$$A_{SC}^* = \frac{2It(D_0 - bC)}{4Ib - K^2 - 2It^2} \quad \text{رابطه ۶}$$

$$E_{SC}^* = \frac{K(D_0 - bC)}{4Ib - K^2 - 2It^2} \quad \text{رابطه ۷}$$

$$m_{SC}^* = \frac{2I(D_0 - bC)}{4Ib - K^2 - 2It^2} \quad \text{رابطه ۸}$$

با توجه به مقادیر بهینه و جایگذاری آن‌ها در رابطه ۵، مقدار بهینه سود زنجیره تأمین به صورت زیر خواهد بود.

$$\pi_{SC}^* = \frac{I(D_0 - bC)^2}{4Ib - K^2 - 2It^2} \quad \text{رابطه ۹}$$

قضیه ۱. با افزایش میزان اثربخشی تبلیغات (t) در حالت زنجیره تأمین متمرکز، میزان سودآوری در کل کanal افزایش می‌یابد؛ اما با افزایش هزینه سرمایه‌گذاری (I) توسط تولیدکننده، میزان سودآوری کanal کاهش می‌یابد.

اثبات: با محاسبه $0 < \frac{\partial}{\partial t} \pi_{SC} < 0$ و $0 > \frac{\partial}{\partial I} \pi_{SC}$ نشان داده می‌شود که افزایش هزینه سرمایه‌گذاری (I) به تنهایی توسط تولیدکننده، به کاهش سودآوری در کanal منجر خواهد شد؛ اما با افزایش اثربخشی تبلیغات (t) با توجه به عبارت

$$\frac{4It}{(4Ib - K^2 - 2It^2)^2} \text{ میزان سودآوری زنجیره تأمین افزایش می‌یابد.}$$

قضیه ۲. در زنجیره تأمین متمرکز میزان سرمایه‌گذاری سبزسازی و کاهش انتشار توسط تولیدکننده باید از رابطه $I > \frac{K^2}{4b - 2t^2}$ پیروی کند.

اثبات: با توجه به دو محدودیت $bP > D_0 > bC$ و $P < W < C$ خواهیم داشت: $D_0 > bC$. پس عبارت $4Ib - K^2 - 2It^2 > 0$ مثبت خواهد بود که در ادامه حل، رابطه بالا به دست خواهد آمد.

مدل زنجیره تأمین فامترکز

در این بخش، فرایند تصمیم‌گیری را به عنوان یک بازی متوالی و غیرهمکارانه با تولیدکننده به عنوان رهبر و خردمند به عنوان پیرو، مدل می‌کنیم. هر یک از بازیگران قصد دارند سود خود را به حداقل برسانند. راه حل این بازی رهبر – پیرو، تعادل استکلبرگ^۱ نامیده می‌شود. در کanal نامتمرکز، تولیدکننده با استفاده از عملکرد پاسخ خردمند، سطح انتشار کربن و قیمت عمدہ فروشی را برای حداقل سازی سود خود انتخاب می‌کند. سپس، خردمند پاسخ خردمند، سطح انتشار تبلیغات را تعیین می‌کند تا با توجه به سطح کربن و قیمت عمدہ، سود خود را به حداقل برساند. این بازی به روش معکوس بررسی می‌شود؛ یعنی خردمند بهترین واکنش را به تولیدکننده نشان می‌دهد و سپس تولیدکننده تصمیم‌های بهینه را اتخاذ می‌کند. با توجه به این ساختار، مقادیر تعادلی^۲ برای بهبود سبز شدن، تبلیغات، قیمت عمدہ فروشی، قیمت خردمند و سودآوری بازیگران را بدست می‌آوریم. در ابتدا با روش استقرار بازگشتی^۳، هدف بیشینه کردن سود خردمند را جلو خواهیم برد.

1. Stackelberg Equilibrium

2. Equilibrium values

3. Backward induction

$$\max_{m,A,E,W} \pi_R = (P - W)D - \frac{A^2}{2} = m(D_0 + KE + tA - b(m + W)) - \frac{A^2}{2} \quad (10)$$

با محاسبه ماتریس هسین $\frac{\partial^2}{\partial A^2} \pi_R = -1 < 0$ و $2b > t^2$ معین منفی خواهد بود. پس عملکرد سود خدهفروش در m و A مقرر است. شرط بھینگی اول را برابر با صفر می‌گذاریم تا جواب بھینه بهدست آید.

$$A_R(m) = tm \quad (11)$$

$$m_R(E, A, W) = \frac{D_0 + KE + tA - bW}{2b} \quad (12)$$

تابع سود تولیدکننده را در مرحله دوم بهدست می‌آوریم.

$$\max_{m,A,E,W} \pi_M = (W - C)D - IE^2 = (W - C)(D_0 + KE + tA - b(m + W)) - IE^2 \quad (13)$$

حال شروط بھینگی را برای قیمت عمدۀ فروشی W و سطح انتشار کربن E بررسی می‌کنیم. پس از محاسبه شروط بھینگی مرتبه‌های اول و دوم، مقدار دترمینان ماتریس هسین $\frac{\partial^2}{\partial E^2} \pi_R = -2I < 0$ برابر است با رابطه زیر:

$$\frac{4Ib^2(2b - t^2)^2 - b^2K^2}{(2b - t^2)^2} > 0 \quad (14)$$

با شرط $K^2 - 8Ib - 4It^2 > 0$ ماتریس هسین معین منفی است، پس تابع سود تولیدکننده نسبت به E و W مقرر است. برای بهدست آوردن مقادیر بھینه، شرط اول بھینگی را مساوی با صفر می‌گذاریم. در آخر، مقادیر بھینه مدل نامتمرکز به صورت زیر خواهد بود.

$$W^{nnn} = \frac{1}{2b} \left[D_0 + bC + \frac{K^2(D_0 - bC)}{8Ib - K^2 - 4It^2} \right] \quad (15)$$

$$E^{nnn} = \frac{K(D_0 - bC)}{8Ib - K^2 - 4It^2} \quad (16)$$

$$m^{nnn} = \frac{2I(D_0 - bC)}{8Ib - K^2 - 4It^2} \quad (17)$$

$$A^{nnn} = \frac{2It(D_0 - bC)}{8Ib - K^2 - 4It^2} \quad (18)$$

$$P^{nnn} = m^{nnn} + W^{nnn} = \frac{1}{2b} \left[D_0 + bC + \frac{(4Ib + K^2)(D_0 - bC)}{(8Ib - K^2 - 4It^2)} \right] \quad (19)$$

قضیه ۳. اگر $t^2 > 2b > K^2$ و $8Ib - 4It^2 > K^2$ در زنجیره تأمین نامتمرکز باشد، با افزایش میزان هزینه سرمایه‌گذاری کاهش انتشار توسط تولیدکننده، میزان سودآوری تولیدکننده کمتر می‌شود.

اثبات: با محاسبه $\frac{\partial}{\partial I} \pi_M$ عبارت $-K^2(D_0 - bC)^2 < 0$ همواره منفی خواهد بود.

قضیهٔ ۴. میزان سودآوری در زنجیره تأمین متمرکز بیشتر از حالت نامتمرکز $\pi_{SC}^{nnn} > \pi_{SC}^*$ است.

اثبات: مقایسهٔ جبری تمامی معیارها نشان‌دهنده این است که با متمرکزسازی و همکاری در زنجیره تأمین، میزان سودآوری افزایش پیدا می‌کند.

تبلیغات مشارکتی

در این حالت، خردهفروش و تولیدکننده هزینه‌های تبلیغات را تقسیم می‌کنند؛ اما هزینه‌های کاهش انتشار فقط توسط تولیدکننده انجام می‌شود. پس تابع سود تولیدکننده و خردهفروش برابر می‌شود با:

$$\pi_M = (W - C)D - IE^2 - \frac{\varphi A^2}{2} \quad (۲۰)$$

$$\pi_R = (P - W)D - \frac{(1 - \varphi)A^2}{2} \quad (۲۱)$$

φ به معنای میزان مشارکت تولیدکننده در تلاش تبلیغاتی خردهفروش است و توسط تولیدکننده در محدوده $0 < \varphi < 1$ تعیین می‌شود.

$$\pi_M^{onn} = \frac{I(D_0 - bC)^2(8Ib - K^2 - 4It^2)}{(8Ib - K^2)(16Ib - K^2 - 8It^2)} \quad (۲۲)$$

$$\pi_R^{onn} = \frac{2I^2(D_0 - bC)^2(2b - 3t^2)(8Ib - K^2 - 4It^2)}{(8Ib - K^2)^2(16Ib - K^2 - 8It^2)^2} \quad (۲۳)$$

$$\pi_{SC}^{onn} = \pi_M^{onn} + \pi_R^{onn} = \frac{2I(D_0 - bC)^2(2b - 3t^2 + 8Ib)(8Ib - K^2 - 4It^2)}{(8Ib - K^2)^2(16Ib - K^2 - 8It^2)^2} \quad (۲۴)$$

قضیهٔ ۵. پارامتر تبلیغات مشارکتی φ^{onn} در اثربذیری تبلیغات (t) در حال افزایش است.

اثبات: مشتق جزئی φ^{onn} نسبت به (t) نشان می‌دهد.

$$\varphi^{onn} = \frac{4It^2}{8Ib - K^2} \quad \frac{\partial}{\partial t} \varphi^{onn} = \frac{8It}{8Ib - K^2} > 0 \quad (۲۵)$$

هنگامی که اثربذیری تبلیغات (t) زیاد باشد، خردهفروش نسبت بیشتری از سهم هزینه را ارائه می‌دهد؛ به این دلیل که وقتی اثربذیری تبلیغات روی مصرف‌کنندگان مناسب است، خردهفروش می‌تواند میزان بیشتری از هزینه‌های تبلیغات را تقسیم کند؛ زیرا تقاضا برای محصول سبز، حتی از طریق تبلیغ جزئی، به خردهفروش کمک می‌کند تا سود خود را حفظ کند. بنابراین، تصمیم‌گیری به تبلیغات مشارکتی توسط خردهفروش از اثربذیری تبلیغات محصول سبز تأثیر می‌پذیرد.

قضیهٔ ۶. مقایسهٔ مقادیر تعادلی در مدل نامتمرکز و تبلیغات مشارکتی نشان می‌دهد که:

$$\pi_M^{onn} > \pi_M^{nnn}$$

$$\pi_R^{onn} > \pi_R^{nnn}$$

$$\pi_{SC}^{onn} > \pi_{SC}^{nnn}$$

اثبات: روابط فوق از طریق مقایسه جبری حاصل می‌شود. نتیجهٔ جالب نشان می‌دهد که هر دو تولیدکننده و خردهفروش، نسبت به مدل نامتمرکز زنجیره‌تأمین در مدل قرارداد تبلیغات مشارکتی سود بیشتری دارند. دلیل سودآوری بیشتر خردهفروش در این واقعیت است که هر میزان از مشارکت در هزینه‌های تبلیغات، به بهبود سودآوری خردهفروش کمک می‌کند. از آنجا که هزینه‌های تبلیغات برای خردهفروش کاهش می‌یابد، خردهفروش هم می‌تواند تبلیغات بیشتری برای محصول انجام دهد. نکتهٔ مهم این است که خردهفروش بخشی از هزینهٔ تبلیغات را تقسیم می‌کند؛ اما نسبت به مدل نامتمرکز سود بیشتری دارد. تقسیم بار هزینه‌های تبلیغات با تولیدکننده، باعث افزایش تبلیغات محصول می‌شود که متعاقب آن، تقاضای بازار را افزایش می‌دهد. افزایش تقاضای بازار، بیش از جرمان هزینهٔ مشترک تولیدکننده است.

اشتراک هزینه

خردهفروش پیشنهاد می‌کند λ نسبت کل هزینه‌های سبز را به اشتراک بگذارد. تولیدکننده می‌تواند پیشنهاد را قبول یا رد کند. اگر تولیدکننده پیشنهاد را پذیرد، خردهفروش λ نسبت کل هزینه‌های کاهش انتشار کردن را به اشتراک می‌گذارد و تولیدکننده $\lambda - 1$ نسبت هزینه‌های انتشار کردن را متحمل می‌شود ($1 < \lambda < 0$).

تولیدکننده با توجه به نسبت تقسیم هزینه و عملکرد واکنش خردهفروش، در خصوص سطح سبزسازی (E) و قیمت عمدهفروشی محصول (W) تصمیم می‌گیرد. خردهفروش با توجه به نسبت تقسیم هزینه، سطح سبزسازی و قیمت عمدهفروشی، قیمت خردهفروشی (P) محصول را تعیین می‌کند. پس تابع سود تولیدکننده و خردهفروش برابر می‌شود با:

$$\pi_M = (W - C)D - (1 - \lambda)IE^2 \quad (26)$$

$$\pi_R = (P - W)D - \frac{A^2}{2} - \lambda IE^2 \quad (27)$$

پس از حل رابطه‌ها داریم:

$$\pi_M^{non} = \frac{KIb(D_0 - bC)^2}{4Ib(2b - t^2) - K^2(1 + Ib)} \quad (28)$$

$$\pi_R^{non} = \frac{2KI^3b(D_0 - bC)^2(4b - 5t^2)}{(4Ib(2b - t^2) - K^2(1 + Ib))^2} \quad (29)$$

$$\begin{aligned} \pi_{SC}^{non} &= \pi_M^{non} + \pi_R^{non} \\ &= \frac{KIb(D_0 - bC)^2(2I^2(4b - 5t^2) + 4Ib(2b - t^2) - K^2(1 + Ib))}{(4Ib(2b - t^2) - K^2(1 + Ib))^2} \end{aligned} \quad (30)$$

قضیهٔ ۷. پارامتر کاهش انتشار کردن و سبزسازی λ^{non} نسبت به سرمایه‌گذاری سبزسازی (I) کاهشی و نسبت به حساسیت سبزسازی مشتری (K) افزایشی است.

اثبات: مشتق جزئی λ^{non} نسبت به (K) و (I) نشان می‌دهد.

$$\lambda^{non} = \frac{K^2}{8Ib(2b - t^2)} \quad (31)$$

$$\frac{\partial}{\partial K} \lambda^{non} = \frac{K}{4Ib(2b - t^2)} > 0$$

$$\lambda^{non} = \frac{K^2}{8Ib(2b - t^2)} \quad (32)$$

$$\frac{\partial}{\partial I} \lambda^{non} = \frac{-K^2}{8I^2b(2b - t^2)} < 0$$

عبارت نشان می‌دهد که پارامتر اشتراک هزینه λ که خردهفروش متحمل می‌شود، در سرمایه‌گذاری سبزسازی (I) کاهش می‌یابد. این بدان معناست که در زیر هزینه‌های بالای سبزسازی، خردهفروش نسبت کمتری در هزینه‌ها به اشتراک می‌گذارد که این کار را برای حفظ سودآوری خود انجام می‌دهد. با این حال، هنگامی که حساسیت مصرف‌کننده به سبز شدن (K) زیاد باشد، خردهفروش نسبت بیشتری از سهم هزینه را ارائه می‌دهد، به این دلیل که وقتی مصرف‌کنندگان نسبت به سبزشدن محصول بسیار حساس هستند، خردهفروش می‌تواند میزان بیشتری از هزینه‌های سبزسازی را تقسیم کند؛ زیرا تقاضا برای محصول سبز، حتی از کمترین سطح سبزسازی، به خردهفروش کمک می‌کند تا سود خود را حفظ کند. بنابراین، تصمیم تقسیم هزینه توسط خردهفروش تحت تأثیر هزینه‌های سبز و حساسیت مصرف‌کننده به سبز شدن منجر می‌شود.

قضیه ۸. مقایسه مقادیر تعادلی در مدل نامتمرکز و اشتراک هزینه نشان می‌دهد که:

$$\pi_M^{non} > \pi_M^{nnn}$$

$$\pi_R^{non} > \pi_R^{nnn}$$

$$\pi_{SC}^{non} > \pi_{SC}^{nnn}$$

اثبات: روابط فوق از طریق مقایسه جبری حاصل می‌شود. واضح است که به اشتراک‌گذاری هزینه با خردهفروش به تولیدکننده کمک می‌کند؛ زیرا هر میزان از مشارکت در هزینه‌های تبلیغات، به بهبود سودآوری تولیدکننده کمک می‌کند. از آنجا که هزینه‌های سبزسازی برای تولیدکننده کاهش می‌یابد، تولیدکننده می‌تواند هزینه بیشتری برای سبزسازی محصول در نظر بگیرد. خردهفروش بخشی از هزینه کاهش انتشار کربن را بر عهده می‌گیرد، اما نسبت به مدل نامتمرکز سود بیشتری دارد. تقسیم بار هزینه‌های کاهش انتشار کربن تولیدکننده، باعث افزایش سبزسازی محصول می‌شود که متعاقب آن، تقاضای بازار را افزایش می‌دهد. افزایش تقاضای بازار بیش از جبران هزینه مشترک خردهفروش است. این نتیجه نشان می‌دهد که چرا سبز شدن، همکاری بیشتر بین تولیدکننده و خردهفروش را از طریق قراردادهای تقسیم هزینه و سازوکارهای دیگر می‌طلبد. این نوعی یادآوری برای سیاست‌گذاران است که در پی سازوکارهای تشویقی برای حمایت از تأمین‌کنندگان در یک زنجیره تأمین سبز است و مصرف‌کننده به سبز بودن محصول حساس است.

اشتراک درآمد

در این حالت، خردهفروش پیشنهاد θ نسبت از میزان درآمد خود را به تولیدکننده می‌دهد؛ اما هزینه‌های تبلیغات و کاهش انتشار کربن توسط هر دو بازیگر به تنها یی انجام می‌شود. تولیدکننده می‌تواند پیشنهاد را قبول یا رد کند. اگر، تولیدکننده

پیشنهاد را بپذیرد، باید میزان قیمت عمدۀ فروشی (W) خود را کاهش دهد تا خردۀ فروش بتواند بیشتر سفارش دهد. طبق قرارداد اشتراک درآمد خردۀ فروش θ نسبت کل درآمد خود را به اشتراک می‌گذارد و تولیدکننده $\theta - 1$ نسبت از درآمد خردۀ فروش را دریافت می‌کند ($1 < \theta < 0$).

$$\pi_M = (W - C)D - IE^2 + (1 - \theta)PD \quad \text{رابطه ۳۳}$$

$$\pi_R = (P - W)\theta D - \frac{A^2}{2} \quad \text{رابطه ۳۴}$$

پس از حل روابط داریم:

$$\pi_M^{nno} = \frac{KI^2 b(D_0 - bC)^2(2b - t^2)(bK^2 - 4It^2)}{32Ib(2b - t^2) - bK^2(b - t^2)} \quad \text{رابطه ۳۵}$$

$$\pi_R^{nno} = \frac{2Ib(D_0 - bC)^2(b - t^2)(8Ib - bK^2 - 4It^2)}{(32Ib(2b - t^2) - bK^2(b - t^2))^2} \quad \text{رابطه ۳۶}$$

$$\pi_{SC}^{nno} = \pi_M^{nno} + \pi_R^{nno} = \frac{Ib(D_0 - bC)^2(KI(2b - t^2)(bK^2 - 4It^2) + 2(b - t^2)(8Ib - bK^2 - 4It^2))}{(32Ib(2b - t^2) - bK^2(b - t^2))^2} \quad \text{رابطه ۳۷}$$

قضیّه ۹. مقایسه مقادیر تعادلی در مدل نامتمرکز و اشتراک درآمد نشان می‌دهد که:

$$A^{nno} > A^{nnn}$$

$$E^{nno} > E^{nnn}$$

$$m^{nno} > m^{nnn}$$

اثبات: روابط فوق از طریق مقایسه جبری اثبات می‌کند که قرارداد اشتراک درآمد، میزان سرمایه‌گذاری تولیدکننده برای کاهش انتشار کردن را افزایش می‌دهد و همچنین تمرکز خردۀ فروش به بحث تبلیغات محصول را بیشتر می‌کند.

پرستال جامع علوم انسانی

قضیّه ۱۰. مقایسه مقادیر تعادلی در مدل نامتمرکز و اشتراک درآمد نشان می‌دهد که:

$$\pi_M^{nno} > \pi_M^{nnn}$$

$$\pi_R^{nno} > \pi_R^{nnn}$$

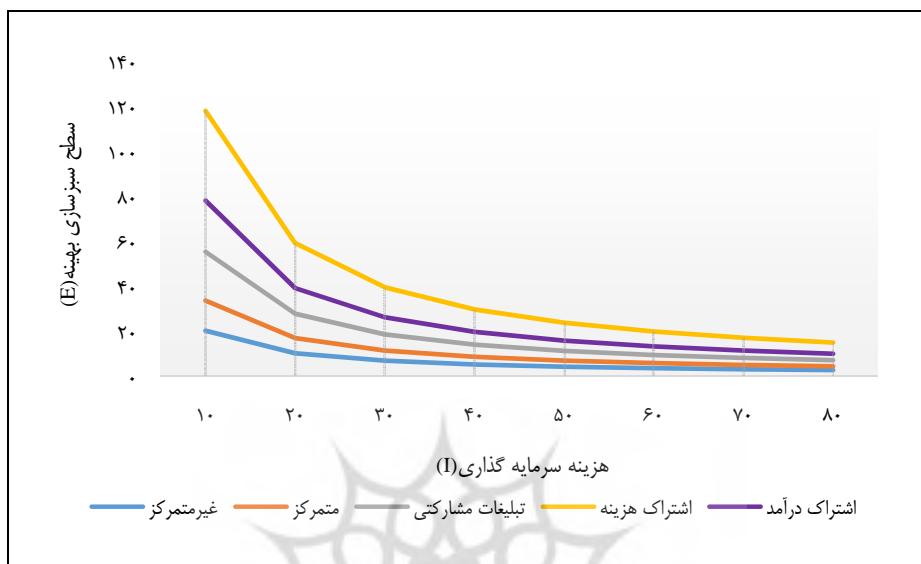
$$\pi_{SC}^{nno} > \pi_{SC}^{nnn}$$

اثبات: واضح است که به اشتراک‌گذاری درآمد با تولیدکننده به خردۀ فروش کمک می‌کند تا با هزینه کمتری محصولات را از تولیدکننده خرید کند و هزینه بیشتری روی تبلیغات انجام دهد که به تناسب آن، تقاضا برای محصول بیشتر خواهد شد. تولیدکننده نیز با دریافت بخشی از درآمد خردۀ فروش، هزینه بیشتری در بحث سبزسازی محصول به کار خواهد گرفت که در نتیجه آن، سبزسازی محصول را بیشتر و متعاقب آن، تقاضای بازار را افزایش می‌دهد.

یافته‌های پژوهش

در این بخش، با استفاده از تجزیه و تحلیل عددی، برخی از نتایج به دست آمده توضیح داده شده است. با فرض اینکه در

تمام سناریوهای مدل $D_0=100$, $b=5$, $t=1$, $C=10$ برای زنجیره تأمین در نظر گرفته شده، با افزایش میزان هزینه سرمایه گذاری (I) توسط تولیدکننده، سطح سبزسازی بهینه (E) زنجیره تأمین کاهش می یابد (شکل ۲). خردهفروش با ارائه قرارداد اشتراک درآمد، سطح سبزسازی بهینه بیشتری نسبت به سایر سازوکارهای هماهنگی کانال خواهد داشت.

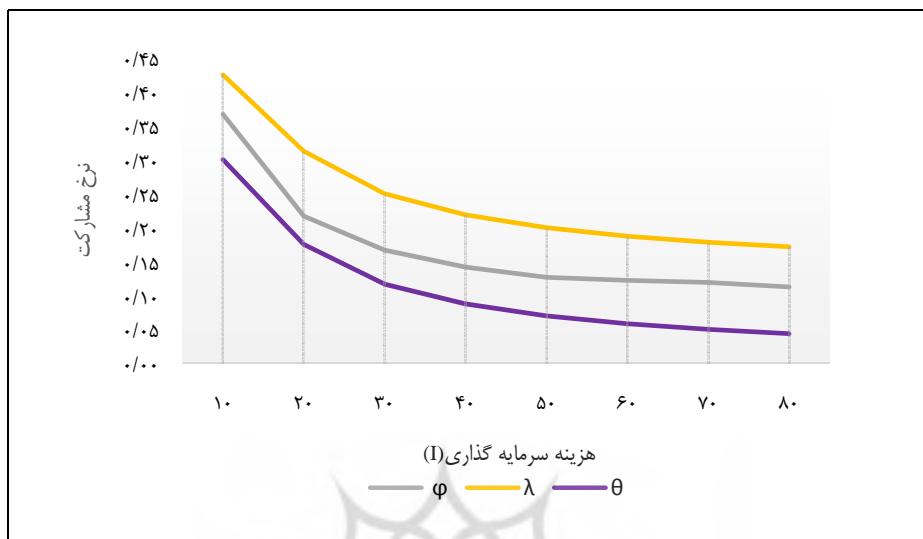
شکل ۲. تغییرات سطح سبزسازی بهینه (E) نسبت به هزینه سرمایه گذاری (I)

این نشان می دهد که تحت قرارداد اشتراک هزینه، بازیگران زنجیره تأمین می توانند سطح بالاتری از سبز شدن محصول را ارائه دهند و در نتیجه، قیمت بیشتری را برای محصول اخذ کنند. البته قرارداد اشتراک هزینه برای خردهفروش میزان سودآوری بیشتری را نسبت به قراردادهای دیگر دربردارد (شکل ۳).

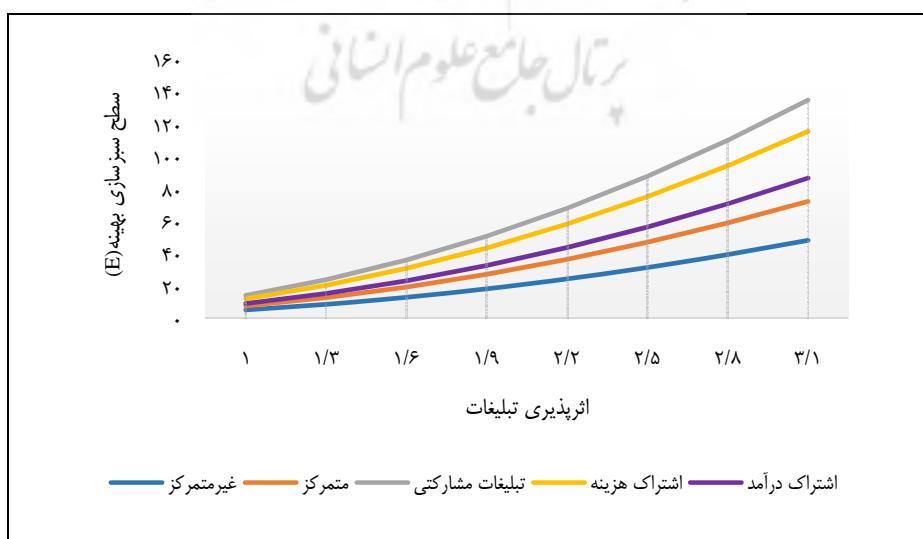
شکل ۳. تغییرات هزینه سرمایه گذاری (I) نسبت به سود خردهفروش (π_R)

در ادامه قراردادهای تبلیغات مشارکتی و اشتراک درآمد، به ترتیب بیشترین میزان سود برای خردهفروش را دارند. همچنین خردهفروش با افزایش میزان سرمایه‌گذاری برای سبزسازی محصول، نرخ مشارکت پایین‌تری در همه سناریوها پیشنهاد می‌دهد (شکل ۴) که دلیل آن، افزایش میزان هزینه در طول زنجیره تأمین و کاهش میزان سودآوری است.

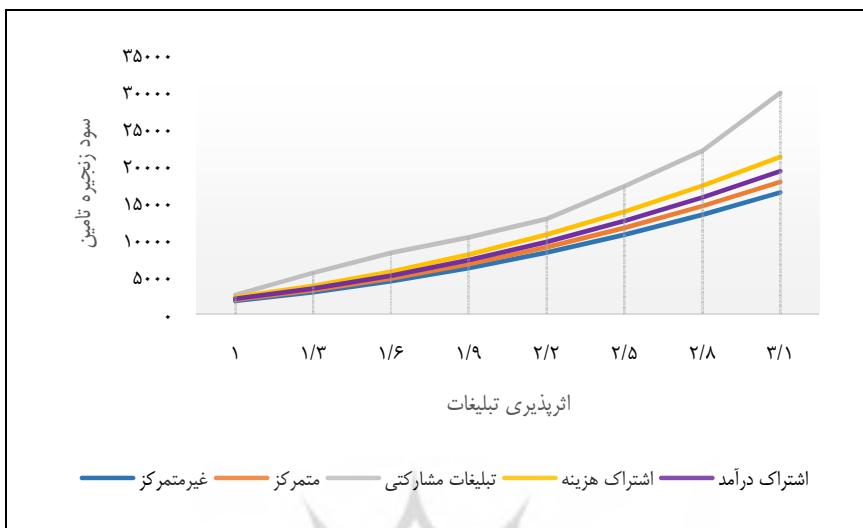
شکل ۴. تغییرات هزینه سرمایه‌گذاری (I) نسبت به نرخ مشارکت در قراردادهای تبلیغات مشارکتی (φ)، اشتراک هزینه (λ) و اشتراک درآمد (θ)

با فرض مجدد اینکه $D_0=100$, $I=10$, $b=5$, $C=10$, $K=10$, $a=1$ در تمامی سناریوهای مدل برای زنجیره تأمین در نظر گرفته شده است، با افزایش میزان اثربداری تبلیغات (t), سطح سبزسازی بهینه (E) زنجیره تأمین افزایش می‌یابد (شکل ۵). با افزایش میزان اثربداری تبلیغات محصول سبز، میزان متقاضی برای خرید محصول سبز نیز افزایش پیدا می‌کند و زنجیره تأمین در صدد ارائه محصولی با میزان سبزسازی بیشتر خواهد بود.

شکل ۵. تغییرات اثربداری تبلیغات (t) نسبت به سطح سبزسازی بهینه (E)

در این تحلیل، تبلیغات مشارکتی بیشترین میزان بهبود میزان سطح سبزسازی بهینه و زنجیره تأمین نامتمرکز کمترین میزان بهبود را دارد.

شکل ۶. تغییرات اثرپذیری تبلیغات (t) نسبت به سودآوری زنجیره تأمین (π_{Sc})

همچنین شکل ۶ نشان‌دهنده این موضوع است که سود زنجیره تأمین، به ترتیب در تبلیغات مشارکتی و اشتراک هزینه، نسبت به افزایش اثرپذیری تبلیغات، بیشترین میزان عایدی را دارد. با توجه به نمودار، نقش پُررنگ تبلیغات در میزان سودآوری کanal بارز است و تبلیغات به عنوان عاملی برای افزایش میزان حساسیت مصرف‌کنندگان برای خرید محصول سبز در زنجیره تأمین سبز نقش کلیدی دارد.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

این مطالعه در صدد تبیین این موضوع بود که چرا بازیگران در یک زنجیره تأمین گوشت وارد سازوکارهای قراردادهای هماهنگی می‌شوند و در واقع، نمای عمیقی از تأثیر تبلیغات و اشتراک‌گذاری هزینه و درآمد بر تصمیم‌های اصلی بازیگران زنجیره تأمین ارائه می‌دهد. در این پژوهش مشخص شد که قرارداد تبلیغات مشارکتی، سرمایه‌گذاری تبلیغاتی خردهفروش و سود کل زنجیره تأمین را افزایش می‌دهد که در نتیجه آن، اثربخشی کanal افزایش می‌یابد. در این پژوهش به نقش کلیدی تبلیغات و آثار آن روی سودآوری کanal نیز پرداخته شده است. بهترین روش برای افزایش میزان تقاضا برای محصولات سبز، افزایش آگاهی مشتریان از طریق تبلیغات مربوط به محیط زیست است. همچنین قرارداد تقسیم یا اشتراک هزینه برای شرکت‌ها و زنجیره تأمین مفید است؛ زیرا قراردادهای اشتراک هزینه، به افزایش سطح سبز محصول، سود بیشتر برای شرکت‌های جداگانه و افزایش سود زنجیره تأمین منجر می‌شود. قرارداد اشتراک درآمد با اختلاف عملکردی پایینی بعد از اشتراک هزینه، گزینه مناسبی برای زنجیره تأمین مدنظر است. برخلاف قرارداد اشتراک هزینه، تقریباً تمامی فروشگاه‌های خردهفروشی به سیستم‌های رایانه‌ای و بارکدی برای ردیابی فروش هر یک از محصولات گوشتی مجهزند؛ بنابراین نظارت و تأیید درآمد برای تولیدکننده کار سختی نیست. قرارداد تقسیم درآمد نه تنها به

تولیدکننده و خردهفروش برای دستیابی به وضعیت «برد - برد» کمک می‌کند، بلکه به سود بیشتر زنجیره تأمین نسبت به سیاست نامتمرکز منجر می‌شود. به علاوه، تولیدکننده حاضر نیست استراتژی کاهش انتشار کربن را بدون برنامه‌های تشویقی خردهفروش اجرا کند.

مدل پژوهش حاضر با محدودیتهایی روبه‌رو است. اول از همه، قیمت محصولات کم‌کربن ثابت است و این موضوع را در نظر نمی‌گیرد که قیمت با کاهش انتشار تولیدکننده تغییر می‌کند. دوم، این تحقیق بدون در نظر گرفتن تقاضای تصادفی، تابع تقاضا را خطی فرض می‌کند. سوم، این پژوهش فرض می‌کند که یک مدل ثابت انحصاری دوچانبه وجود دارد که در آن سود می‌تواند به تولیدکننده یا خردهفروش به‌طور کامل توزیع شود. اضافه کردن رقابت، چه بین تولیدکنندگان و چه بین خردهفروشان، می‌تواند این محدودیت را برطرف کند. در مرحله نخست، مدیران کسب‌وکار باید آگاهی از هماهنگی را صرف نظر از بهبود سطح سود خود تقویت کنند. آن‌ها باید منافع بلندمدت تجارت را پیاده کنند و برای ارتقای عملکرد کلی زنجیره تأمین بکوشند. در گام بعد، سیاست‌گذاران، تولیدکنندگان و همچنین خردهفروشان باید درک کنند که افزایش تقاضا به‌دلیل آگاهی از محیط‌زیست مصرف‌کننده، مزیت عمده‌ای در تهیه و فروش محصولات کم‌کربن محسوب می‌شود. از این رو، تولیدکنندگان باید محصولات سبز تولید کنند و خردهفروش آگاهی از مسائل محیطی (انتشار گاز کربن) را گسترش دهد. این کار به آن‌ها فرصت بیشتری می‌دهد تا مردم را به‌سمت محصولات سبز جذب کنند. وقتی حساسیت مصرف‌کنندگان به سطح سبزسازی محصول افزایش می‌یابد، آن‌ها تمایل دارند که برای محصولات کم‌کربن قیمت بیشتری پردازنند. این کار باعث افزایش تلاش برای کاهش انتشار با افزایش میزان هزینه سرمایه‌گذاری تولیدکننده می‌شود و همچنین تلاش‌های تبلیغاتی خردهفروش نیز افزایش می‌یابد. در عین حال، محصولات کم‌کربن ارزش افزوده بیشتری برای کل زنجیره تأمین فراهم می‌کنند؛ به این معنا که سود کل زنجیره تأمین افزایش می‌یابد. بنابراین، دولت و بنگاه‌های اقتصادی باید انتشار اطلاعات مربوط به محصولات سازگار با محیط زیست (گوشت) را تقویت کنند و آگاهی حفاظت از محیط زیست با مصرف محصولات دارای سطح سبزسازی بالاتر را در مصرف‌کننده افزایش دهند.

در مدل این پژوهش، تقاضا به صورت قطعی و خطی در نظر گرفته شده است که در دنیای واقعی کاربرد محدودی دارد. بنابراین، در تحقیقات آتی می‌توان مدل سازی تحلیل زنجیره تأمین گوشت تحت توابع تقاضای تصادفی را دنبال کرد. همچنین می‌توان در مطالعات بعدی، سیاست‌های دولتی در زمینه زنجیره تأمین گوشت را بررسی کرد؛ زیرا گوشت به عنوان یک ماده غذایی که تقاضای روزمره دارد، به‌حتم نیازمند تصمیم‌های استراتژیک در نحوه پخش و توزیع و قیمت‌گذاری آن است.

منابع

عینی سرکله، غلامرضا؛ حافظالکتب، اشکان؛ توکلی مقدم، رضا و نجفی، اسماعیل (۱۴۰۱). شناسایی موانع اصلی پیاده‌سازی قراردادهای دوطرفه در زنجیره تأمین با استفاده از روش ترکیبی بهترین - بدترین و واسپاس با رویکرد فازی (مطالعه موردی: صنعت خودروسازی کشور. مدیریت صنعتی، ۱۴(۲)، ۳۱۰ - ۳۳۶).

References

- Bai, Q., Jin, M. & Xu, X. (2019). Effects of carbon emission reduction on supply chain coordination with vendor-managed deteriorating product inventory. *International Journal of Production Economics*, 208, 83-99.
- Banasik, A., Kanellopoulos, A., Bloemhof-Ruwaard, J. M. & Claassen, G. (2019). Accounting for uncertainty in eco-efficient agri-food supply chains: A case study for mushroom production planning. *Journal of cleaner production*, 216, 249-256.
- Dai, R., Zhang, J., & Tang, W. (2017). Cartelization or Cost-sharing? Comparison of cooperation modes in a green supply chain. *Journal of cleaner production*, 156, 159-173.
- Daryanto, Y., Wee, H. M., & Astanti, R. D. (2019). Three-echelon supply chain model considering carbon emission and item deterioration. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*, 122, 368-383.
- Einy Sarkalleh, Gh., Hafezalkotob, A., Tavakkoli Moghaddam, R. & Najafi, E. (2022). Identifying the Main Obstacles to Carrying Out Bi-directional Contracts in Supply Chains by Adopting the Best-worst Method and Undertaking Weighted Aggregates Sum Product Assessment: A Fuzzy Approach. *Industrial Management Journal*, 14(2), 310-336. (in Persian)
- Farshbaf-Geranmayeh, A., & Zaccour, G. (2020). Pricing and advertising in a supply chain in the presence of strategic consumers. *Omega*, 102239.
- Ghosh, D., & Shah, J. (2015). Supply chain analysis under green sensitive consumer demand and cost sharing contract. *International Journal of Production Economics*, 164, 319-329.
- Jabali, O., Van Woensel, T., & De Kok, A. (2012). Analysis of travel times and CO₂ emissions in time-dependent vehicle routing. *Production and Operations Management*, 21(6), 1060-1074.
- Krishnan, R., Agarwal, R., Bajada, C. & Arshinder, K. (2020). Redesigning a food supply chain for environmental sustainability—An analysis of resource use and recovery. *Journal of Cleaner Production*, 242, 118374.
- Li, R., & Teng, J.-T. (2018). Pricing and lot-sizing decisions for perishable goods when demand depends on selling price, reference price, product freshness, and displayed stocks. *European Journal of Operational Research*, 270(3), 1099-1108.
- Liu, Z. L., Anderson, T. D., & Cruz, J. M. (2012). Consumer environmental awareness and competition in two-stage supply chains. *European Journal of Operational Research*, 218(3), 602-613.
- Mohebalizadehgashti, F., Zolfagharia, H., & Amin, S. H. (2020). Designing a green meat supply chain network: A multi-objective approach. *International Journal of Production Economics*, 219, 312-327.
- Roghani, E., & Cheraghali, A. (2019). Addressing a set of meta-heuristics to solve a multi-objective model for closed-loop citrus supply chain considering CO₂ emissions. *Journal of cleaner production*, 239, 118081.

- Rohmer, S., Gerdessen, J. C. & Claassen, G. (2019). Sustainable supply chain design in the food system with dietary considerations: A multi-objective analysis. *European Journal of Operational Research*, 273, 1149-1164.
- Rong, A., Akkerman, R., & Grunow, M. (2011). An optimization approach for managing fresh food quality throughout the supply chain. *International Journal of Production Economics*, 131(1), 421-429.
- Singh, A., Mishra, N., Ali, S. I., Shukla, N., & Shankar, R. (2015). Cloud computing technology: Reducing carbon footprint in beef supply chain. *International Journal of Production Economics*, 164, 462-471.
- Soysal, M., Bloemhof-Ruwaard, J. M., & Van Der Vorst, J. G. (2014). Modelling food logistics networks with emission considerations: The case of an international beef supply chain. *International Journal of Production Economics*, 152, 57-70.
- Tao, Z., Zhang, Z., Peng, D., Shi, Y., & Shi, Y. (2019). Joint advertising and preservation service decisions in a supply chain of perishable products with retailer's fairness concerns. *Procedia CIRP*, 83, 461-466.
- Validi, S., Bhattacharya, A., & Byrne, P. (2014). A case analysis of a sustainable food supply chain distribution system—A multi-objective approach. *International Journal of Production Economics*, 152, 71-87.
- Yan, R., Cao, Z., & Pei, Z. (2016). Manufacturer's cooperative advertising, demand uncertainty, and information sharing. *Journal of Business Research*, 69(2), 709-717.
- Yang, H., & Chen, W. (2018). Retailer-driven carbon emission abatement with consumer environmental awareness and carbon tax: Revenue-sharing versus cost-sharing. *Omega*, 78, 179-191.
- Yu, Y., Han, X., & Hu, G. (2016). Optimal production for manufacturers considering consumer environmental awareness and green subsidies. *International Journal of Production Economics*, 182, 397-408.
- Zhou, Y., Bao, M., Chen, X., & Xu, X. (2016). Co-op advertising and emission reduction cost sharing contracts and coordination in low-carbon supply chain based on fairness concerns. *Journal of cleaner production*, 133, 402-413.